

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 59/2011-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zákazu diskriminácie podľa čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Ro/59/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. decembra 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie

podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a zákazu diskriminácie podľa čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Ro/59/2009.

Sťažovateľ v úvode sťažnosti opisuje priebeh viacerých súdnych konaní medzi ním a obchodnou spoločnosťou B., a. s. (ďalej len „obchodná spoločnosť“), o zaplatenie peňažných súm a namieta, že ak podá návrh na vydanie platobného rozkazu on, všeobecné sudy nekonajú aj viac mesiacov, a ak podá návrh obchodná spoločnosť, platobné rozkazy sú vydané obratom.

Sťažovateľ však označil ako porušovateľa svojich práv iba okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Ro/59/2009 a na ten účel žiada pripojiť spis vedený na ústavnom súde pod sp. zn. III. ÚS 353/2010.

Súčasne žiada, aby ho ústavný súd oslobodil od platenia súdnych poplatkov v tomto konaní a zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 33 Ro/59/2009-40 z 28. júla 2010.

Na základe týchto skutočností sa sťažovateľ domáhal, aby ústavný súd vo veci samej rozhodol týmto nálezom:

„II. A. Okresný súd v Žiline porušuje základné práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru.

II. B. Ústavný súd zrušuje uznesenie OS Žilina 33Ro/59/2009-40 z dňa 28. 07. 2010 a prikazuje Okresnému súdu ZA konať bez ďalších prieťahov.

II. C. Okresný súd v Žiline je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 5.000 EUR (pre opakované delikty III. ÚS 76/01, III. ÚS 77/01, IV. ÚS 174/05, III. ÚS 187/05) v lehote 15 dní od dňa právoplatnosti Nálezu Ústavného súdu plus trovy advokáta sťažovateľa.

V prípade omeškania je OS ZA povinný zaplatiť aj úroky z omeškania vo výške 200 EUR za každý deň omeškania od dňa povinnosti zaplatiť do zaplatenia.“

Sťažovateľ zároveň žiada, aby mu bol v konaní o jeho sťažnosti ústavným súdom ustanovený právny zástupca z radov advokátov.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Vychádzajúc zo sťažnosti sťažovateľa je zrejmé, že namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 33 Rob/59/2009. Ústavný súd zistil, že napadnuté konanie je pred okresným súdom vedené od 17. júla 2009, keď sťažovateľ podal návrh na vydanie platobného rozkazu, a vec už bola posudzovaná v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 353/2010.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ doručil ústavnému súdu 3. decembra 2010 podanie, ktoré sa týkalo toho istého konania na okresnom súde, ktoré posudzoval ústavný súd už v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 353/2010 a v ktorom rozhodol 21. septembra 2010.

Ten istý nárok na ochranu ústavnosti uplatnil sťažovateľ aj v tomto konaní. Tvrdí, že bolo porušené jeho právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (predtým namietal porušenie svojho práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru; tieto práva sú obsahovo totožné, pozn.) v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 33 Ro/59/2009.

Z týchto skutočností vyplýva, že ústavný súd by mal opätovne konať a rozhodovať vo veci, o ktorej už rozhodol. Tento záver platí najmä s poukazom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola doručená ústavnému súdu krátko na to, ako bolo sťažovateľovi doručené rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 353/2010 (16. november 2010), počas tohto obdobia mal byť okresný súd nečinný. Ide o také krátke obdobie, ktoré vylučuje, aby ústavný súd, ak by nepovažoval sťažnosť za neprípustnú, mohol rozhodnúť iným výrokom, ako bolo rozhodnuté vo veci sp. zn. III. ÚS 353/2010.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť podaná po takej krátkej dobe od doručenia uznesenia o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti nie je prípustná pre prekážku rozhodnutej veci podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a rozhodol o nej tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Sťažovateľ ďalej namietal, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a zákazu diskriminácie podľa čl. 14 dohovoru. Zo sťažnosti však nevyplýva, akým spôsobom sa mal okresný súd dopustiť porušenia týchto práv podľa označených článkov dohovoru, a žiadne také okolnosti nevyplývajú ani z jeho doterajšieho postupu vo veci vedenej pod sp. zn. 33 Ro/59/2009, preto ústavný súd sťažnosť mohol v tejto časti odmietnuť aj pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, bolo už bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ako aj ďalších jeho nárokoch uvedených v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. februára 2011